

0723

**časopis
ZŠ Budatínska**

Zelenou o nás

str. 7
Pravda o drogách

str. 11 - 12
Môj technický sen

str. 15 - 16
**Čistenie okolia
školy**

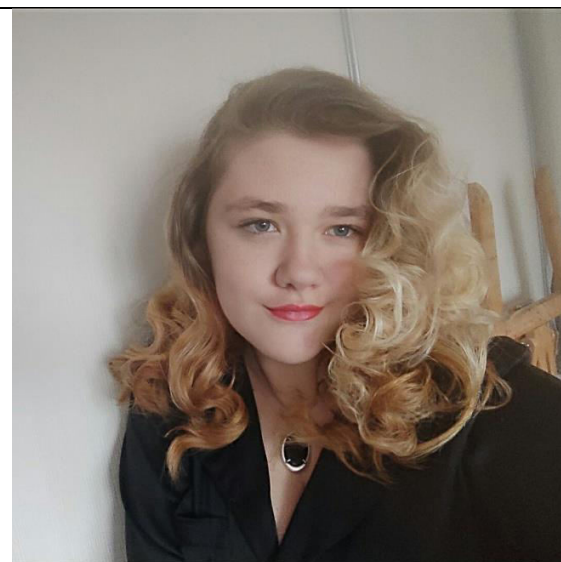
Milí kamaráti, čitatelia!

S veľkým potešením Vás vítam pri novom čísle nášho časopisu. Vskutku, niet žiadnych pochyb, že od posledného vydania uplynula naozaj dlhá doba. Predsa sme však opäť tu! V tomto čísle si môžete prečítať od zaujímavého rozhovoru s pani učiteľkou Kalmanovou, cez úspechy a výtvary našich nadaných a zručných žiakov až po sladkú bodku v podobe receptu na jednoduchú pochúťku. A omnoho viacej, veď sa nechajte prekvapiť.

Toto je prvé číslo v novom roku po pol roku na polrok. Táto veta hovorí sama za seba. Veľa sa toho udialo a zmenilo. Minulý rok bol pre mnohých z nás veľmi náročný a zlomový, plný nepríjemností a ťažkých situácií, ale ako aj tento časopis, všetko má viacej stránok. Pevne verím, že Vás neminuli ani tie pekné a príjemné zážitky a udalosti. Ja sama sa napríklad ešte stále neviem spamätať z vianočných prázdnin, naplnených voľnými chvíľami, oslavami a samozrejme darčekom. Opätovný nástup do školy síce nebol práve najjednoduchší, no myslím si, že už bolo na čase opäť nabehnúť na nejakú tú rutinu a začať opäť "pracovať". Máme za sebou predsa prvú polovicu školského roka a síce sme určite všetci už teraz vyčerpaní, môžeme sa spolu navzájom podporiť a dodať si tak energiu. A ak náhodou práve

pri sebe nemáte nikoho, kto by Vám poslužil ako osobná nabíjačka dobrej energie a nálady, môžete vyskúšať tento časopis.

Vaša Lea

Lea Lalíková

Šéfredaktorka:
Lea Lalíková

Redakčná rada:
Sandra Čečová
Chiara Sophia Daitová
Natália Ivaničová
Olívia Krumplíková

**Ilustrácie k rubrikám „Naša tvorba“ a
„Uvažujeme“**
© Lea Lalíková

Pedagogická podpora:
Zuzana Šinkovicová

Vydáva:
Základná škola Budatínska 61
851 01 Bratislava

Školský rok 2022/2023, 7. číslo
Január 2023
Občasník
3. ročník

INTERVIEW SO ZUZANOU KALMANOVOU

Začnem mojou obľúbenou otázkou. Prečo ste sa rozhodli stať sa učiteľkou?

Keď sa obzriem do minulosti, viacero krokov smerovalo k tomu, že raz budem učiteľka. Ešte počas mojich gymnaziálnych čias som trénovala deti – viedla som krúžok mažoretiek a kondičnú prípravu pre jednu tanečnú skupinu, v ktorej som sama pôsobila. Práca s deťmi ma bavila a akosi intuitívne som smerovala učiteľským smerom. Už som sa len musela rozhodnúť, ktoré predmety chcem študovať a tým pádom aj následne učiť. Vybrala som si hudobnú výchovu, nakoľko som niekoľko rokov navštevovala ZUŠ – hrala som na priečnu flautu a matematiku – aby som sa nemusela učiť a vystačila si s logikou.

Ktorá je pre vás najťažšia oblasť matematiky, ktorá vám ide najmenej?

Matematiku mám rada. Či geometriu, alebo aritmetiku. Ale pamätám si, že najväčším orieškom bola pre mňa kombinatorika, pravdepodobnosti – kombinácie, variácie... niektoré príklady vedeli byť celkom komplikované a záhadné.

Generačné porovnanie. Aká bola výučba matematiky podľa vás kedysi? Aká je teraz?

V zásade sa vyučovanie matematiky veľmi nezmenilo, najmä po obsahovej stránke. I keď po reforme sa časť učiva presunula na strednú školu, takže trochu menej toho musíme zvládnuť počas základky ako v minulosti. Čo je výrazný posun vpred, je technika, ktorú je možné na vyučovaní využívať a tým pádom zefektívniť vyučovací proces, zaujímavejšie a názornejšie vysvetliť a precvičiť preberané učivo.

Ako by sa podľa vás dal tak náročný a pre mnohých nezaujímavý predmet, ako je matematika, obzvláštniť, spríjemniť?

Určite by bolo bonusom, keby sme mali my učitelia k dispozícii viac názorných pomôcok, rôznych matematických aplikácií, simulácií, hier, praktických videí a podobne. Taktiež si myslím, že by bolo zaujímavé do vyučovania matematiky zaviesť projekty, v ktorých by sme komplexne spracovávali matematické témy,

ktoré si majú žiaci v jednotlivých ročníkoch osvojiť, v prepojení s praktickým, reálnym životom.

Ktoré je vaše obľúbené prvočíslo?

13 (narodila som sa v piatok 13.)

Vy učíte aj hudobnú výchovu. Využili ste niekedy matematiku v hudbe alebo hudbu v matematike?

Samozrejme. Pri hudbe sa príjemnejšie riešia príklady. V hudbe sa nezaobídeme bez počítania taktov, nôt...

Sú podľa vás hudba a matematika prepojené? Ak áno, ako?

Matematiku nájdeme vo všetkom,

teda aj v hudbe. Už Pytagoras matematicky popisoval a vysvetľoval hudbu (napríklad zvuk a výšku tónov). A bolo aj dokázané, že počúvaním hudby, napr. Mozarta, môžeme zvýšiť intelektuálne schopnosti, teda aj matematické schopnosti. Takže áno, matematika a hudba sú navzájom prepojené.

Čomu sa venujete mimo práce, nejaké koníčky?

Rada kreslím, maľujem – to je obľúbená forma relaxu.

Venujete sa nejakému športu, ak áno, ktorému?

Rada si zacvičím. V obľube mám zumbu a klasický aerobic. V minulosti som aktívne, súťažne tancovala, to boli krásne časy.

Ktorý je váš obľúbený hudobný nástroj, viete na nejaký hrať?

Viem hrať na zobcovú a priečnu flautu. Učila som sa hrať aj na klavíri, ale nemôžem povedať, že viem hrať na klavíri.

Venovali ste sa niekedy hudbe na plno?

Mám ukončené 2 cykly hry na nástroj (flauta) na ZUŠ, niekoľko koncertov odohratých aj súťaž som úspešne absolvovala. Takže v istom období života asi na plno. Ďalej som sa venovala hudbe hlavne v práci s deťmi. Napríklad štúdium vysokej školy som ukončila diplomovou prácou – muzikál, ktorý sme so spolužiačkou vytvorili, s dečkami zo základky natrénovali a odkoncertovali.

S mojou prvou triedou sme vytvorili a odohrali divadlo, do ktorého si decká vytvárali vlastnú elektronickú hudbu.

Ktorý hudobný žáner je váš obľúbený, máte nejakého obľúbeného interpreta, ktorý to je?

Najradšej počúvam aktuálnu pop scénu. Vyslovene obľúbeného interpreta nemám. Ale nepohrdnem ani Metallicou s orchestrom.

Ako budete tráviť blížiac sa vianočné sviatky?

Veľmi sa teším, že sviatky prežijeme v kruhu rodiny a užijeme si vzájomnú blízkosť. Hektiku vystrieda pohoda, pokoj.

Ktorá je vaša obľúbená vianočná tradícia?

Pod obrus zvykneme dávať mince, aby sme mali štedrý a bohatý rok. Tento rok si hodíme aj orech pre hojnosť a rozrežeme jablčko pre zdravie a šťastie.

Beriete vašu prácu ako povinnosť alebo poslanie, baví vás?

Baví a naplňa ma moje poslanie byť učiteľom.

Máte vo svojom živote heslo, ktorým sa riadite?

Mám jednoduché heslo, skrýva sa v ňom však pre mňa veľa: „ŽI.“

Páči sa vám na našej škole, čo je tu podľa vás najlepšie a čo by sa dalo ešte vylepšiť?

Na našej škole sa mi páči. Je tu super kolektív kolegov a učím aj super decká.

Do akej krajiny alebo na aké miesto by ste sa niekedy chceli pozrieť, cestovať?

Najbližšie by som chcela odcestovať za slnkom, morom – takým tým azúrovým s bielym pieskom.

Čo by ste nám chceli odkázať?

Aby ste šli za svojím cieľom a svoje sny premenili na skutočnosť.

Pripravila: Lea Lalíková, 9. A

Foto: archív pani učiteľky

POHĽAD DO BLÍZKEJ MINULOSTI NA KONFERENCIU **POZNÁVAME NEZNÁME**

Minulý rok, ešte v teplých júnových dňoch, sa náš školský parlament vybral do Zrkadlového hája na úžasnú akciu. Boli sme pozvaní na záverečnú konferenciu projektu **Poznávame neznáme**. Čakali nás tam rôzne zaujímavé workshopy, prednášky a diskusie. Niektorých ľudí sme poznali, lebo už v minulosti boli v našej škole šíriť múdrosť. Bola to naozaj jedna veľmi dobre zorganizovaná udalosť. Mali sme šancu porozprávať sa so psychológmi, venujúcimi sa záhadám ľudského správania. Zábavnou a poučnou formou sme sa dozvedeli

viacej o drogách a o ich následkoch. Mali sme zaujímavú prednášku o LGBT+ komunite, ktorá nám otvorila brány k väčšiemu porozumeniu si medzi ľuďmi ako

takými. Alebo sme prispeli kreatívnymi a nápaditými ideami, ktoré možno v budúcnosti pomôžu zveľaďovať Petržalku. Veľmi zaujímavou sa stala i chvíľa, kedy sme sa zastavili v miestnosti, kde nám fyzicky postihnutí ľudia porozprávali svoj príbeh. A tak ďalej... Jednoducho to bol krásny zážitok, spomínam naň so smiechom a s veľkou láskou.

Pripravila: Lea Lalíková, 9. A
Foto: archív redakcie

Michal Berta z OZ Kaspian nám ukazuje, ako sa dáva telo do stabilizovanej polohy. My sme si to tiež nacvičili.

KASPIAN
Občianske združenie
Sme tu s mladými, aby im bolo ľahšie.
Tu sú emócie povolené.

Viac info tu
kaspian.sk/
Furdekova 6/A, Bratislava, Slovakia 85103

79 Príspevky 800 Sledovatelia 262 Sledované

KASPIAN.SK

KLUB A TERÉN BACKOFFICE LIFE DOBROVOLNÍCI KOMUNITA ONLINE KOMUNIKÁCIA PORADENSTVO + Nové

PRAVDA O DROGÁCH

8.12. sa u nás uskutočnila prednáška, nesúca názov „Pravda o drogách“. Táto prednáška bola smerovaná všetkým deviatym triedam. Trvala dve vyučovacie hodiny. Uskutočnila sa v triede 9. A, kde sme sa počas vyučovacích hodín všetci vystriedali.

Cieľ prednášky bol teda jednoznačný. Väčšina z nás si predstavila, ako k nám príde nejaký týpek a začne „tliachať“ o tom, že by sme nemali brať drogy, lebo drogy sú zlé. Predsa to však presne takto nevyzeralo. Prišiel k nám pán, s dôležitým výrazom a hneď s prvou otázkou nás pomerne odzbrojil. „Čo je podľa vás pravda?“ Naše odpovede sa líšili a tým teda potvrdil svoju pointu, že pravda nie je jedna a rozhodne nie je u všetkých rovnaká. Ďalej sa nás pýtal na naše informácie a znalosti o drogách. Upresnili sme si, čo všetko drogy robia a čo všetko drogy sú. Dámy a páni, vedeli ste, že drogami sú aj cukor alebo kofeín? Či napríklad, že je rozdiel medzi návykovými látkami a ozajstnými drogami? Pán sa nás neustále pýtal zaujímavé otázky a my sme mali šancu zapojiť sa s našimi ešte zaujímavejšími odpoveďami. Mnoho sme sa dozvedeli. Naša trieda si nakoniec pozrela krátky film, konkrétne o extáze. Na svojej stránke majú informácie a podobné filmy o všetkých drogách.

Moje pocity? Myslím, že medzi nami, žiakmi, je s drogami pomerne veľký problém. Mnoho z nás zažíva veľký stres a nátlak kvôli mnohým veciam. Je úplne prirodzené siahnuť po pomoci. Táto prednáška bola smerovaná tínedžerom, nám, aby sme nehľadali útechu tam, kde sa najst' nedá, čiže v drogách. Nájdieme ju radšej v našich priateľoch, rodine alebo koníčkoch. Nájdieme ju v nás.

Pripravila: Lea Lalíková, 9. A
Foto: archív redakcie

MIKULÁŠ V TRNAVE

Dňa 6.12. sa naša 9.B vybrala na výlet do Trnavy. Stretnutie sme mali skoro ráno pred hlavnou stanicou, kde sme čakali na vlak. Cesta vlakom síce trvala len 45 minút, ale aj tak sme si chceli sadnúť a bojovali sme o voľné miesta, keďže sme nemali miestenky.

Trnavou nás mal sprevádzať vopred dohodnutý sprievodca, s ktorým sme sa mali stretnúť na Trojičnom námestí. Dosť sme sa pobavili, keď sa pred nami zjavil chlapík v historickom kostýme. Vyzeral ako z historického filmu. S chuti sme sa zasmiali a s úsmevom na perách začala historická prehliadka Trnavy. Prvá zastávka bola zmenšenina námestia. Pri nej nám sprievodca povedal zopár informácií o histórii mesta a pokračovali sme ďalej. Išli sme okolo radnice

a hneď vedľa nej do bývalej väznice. Dostali sme sa aj do vnútra tej väznice. Sprievodca nám ukázal celú budovu. Dole v podzemí budovy bola veľká pivnica, kde sme si na chvíľu posadali a počúvali prednášku. O rôznych pivniciach. Užitočných i takých, ktoré sa používali ako úkryty. Takže vlastne tiež užitočných. V tej, ktorú sme si obzerali, kedysi skladovali víno a vraj tam bol najväčší trnavský sud, ktorý mal niekoľko tisíc litrov. Po prednáške sme kráčali mestom medzi krásnymi uličkami, až sme sa objavili pri kostole sv. Mikuláša. Vošli sme dovnútra a očaril nás krásny dizajn kostola. Posadali sme

si na lavičky a sprievodca nám porozprával mnoho zaujímavých vecí o kostole a zázrakoch, ktorým Trnavčania veria. Potom sme išli do kostnice pri kostole, do ktorej sme nemali ani v pláne ísť, ale nejako sme sa tam dostali. Vstup do kostnice vyzeral ako vchod do pivnice, ale keď sme prešli cez dvere, uvideli sme hlbokú dieru, kde boli ľudské kosti v hĺbke niekoľkých metrov. Dosť mrazivé

miesto! Prehliadka Trnavy končila výstupom na Mestskú vežu. Šliapali sme asi

10 minút hore schodmi, kde sa mi skoro zakrútila hlava z točivých schodov. Na vrchole bol balkón obklopujúci celú vežu. Mali sme vynikajúci výhľad na celú Trnavu. Po pár minútach sme zišli dole, rozlúčili sa s naším sprievodcom a mali rozchod. Väčšina si išla kúpiť dobré občerstvenie na vianočné trhy, ktoré boli hneď pod vežou. Niektorí zašli aj do obchodných centier a iní zasa na prechádzku po námestí. Po takmer dvojhodinovom rozchode sme mali troška problémy s miestom stretnutia, ale nakoniec sme sa stretli na vlakovej stanici

a šťastne sa pobrali späť do Bratislavy. Tento výlet sa mi páčil, spoznali sme o kus viac Slovensko a dozvedeli sa viac o histórii. Pevne verím, že sa ešte vyberieme ako trieda na nejaký výlet, keďže sme tu posledný rok.

Pripravila: Sandra Čečová, 9. B

Foto: archív redakcie

Krátke správy

Úspechy našich žiakov

V okresnom kole **Olympiády zo slovenského jazyka** sa Simon Bystrický (9. C) umiestnil na najvyššom stupienku a bude našu školu reprezentovať v krajskom kole.

V okresnom kole **Technickej olympiády** sa Chiara Sophia Daitová a Marek Igor Hečko (obaja 9. B) umiestnili na výbornom 2. mieste, keď skvelo zvládli teoretickú i praktickú časť a víťazstvo im ušlo len o chlp.

Všetkým súťažiacim srdečne blahoželáme, ďakujem za reprezentáciu našej školy a Simonovi držíme päste v ďalšom kole.

Nové zariadenie pre imobilných žiakov

V škole pribudlo vybavenie na presun imobilných žiakov. Takých zatiaľ nemáme, no viacerí žiaci si v poslednej dobe stihli polámať nohy, tak si mohli funkčnosť zariadenia vyskúšať na vlastnej koži. Škoda, že zariadenie je len v jednom krídle budovy, ktoré nie je v rovnakej úrovni ako druhé krídlo. Tam museli niektorí so sadrou na nohe po schodoch hopkať. Keď sa báli, zliezali schody po zadku...

Vystúpenie na 1. stupni

Žiaci 6. A nacvičili dramatizáciu balady Lucijný stolček a s veľkou chuťou ju boli zahrať vo viacerých triedach prvého stupňa. Ako sa im nacvičovalo a aké mali z vystúpení dojmy, o tom sa dočítate v ďalšom čísle nášho časopisu.

MÔJ TECHNICKÝ SEN

Technická olympiáda a naše druhé miesto

Poznáte tú chvíľu, keď spoznáte niečo nové a poviete si „Áno, toto je šálok môjho čaju.“? Toto som si povedala pred rokom, keď som sa začala učiť na Technickú olympiádu. Predtým som sa technikou nezaoberala.

No ihneď ako som sa do nej začala ponárať, chytila ma za srdce a vedela som, že je to niečo, čo ma môže fakt baviť. Minulý školský rok som prvýkrát otvorila učebnicu techniky a začala sa učiť. Začiatkov som sa aj bála, lebo

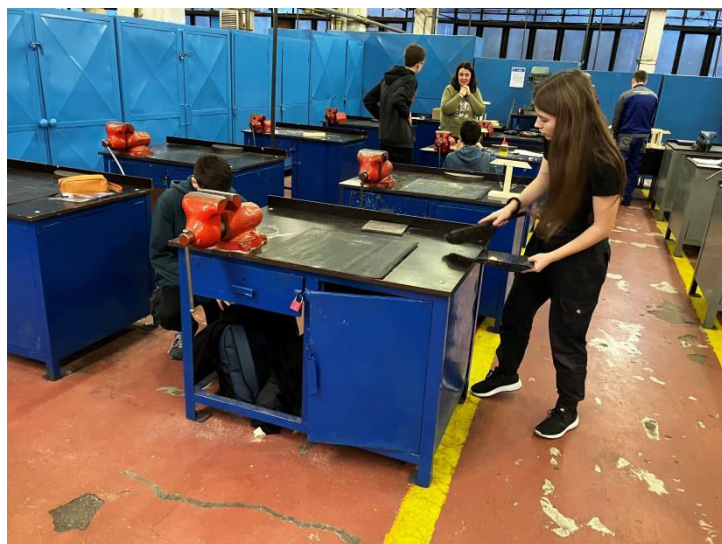
som nevedela, či dobre spracujem všetky informácie. Postupne som si začala vyhľadávať aj ďalšie materiály a moje úsilie prinieslo ovocie. Podarilo sa mi vyhrať školské kolo. Prvé miesto bolo moje! Ďalej sme pokračovali ako tím. S Marekom Hečkom. Podarilo sa nám získať tretie miesto. Síce sme ďalej

nepostúpili, ale boli sme šťastní. Už vtedy som sa rozhodla, že to skúsim i o rok.

Naša milá triedna učiteľka nám poskytla výbornú učebnicu a množstvo ďalších materiálov, rád a veľmi nás motivovala. Veľmi si to ceníme a ďakujeme 😊

Úspech prišiel i v tomto, pre nás poslednom roku na škole.

Po výhre v školskom kole však nastal stres a obavy, či to zvládneme. Či to zvládnem. Povedala som si ale, že stres je niekedy indikátorom niečoho dobrého. Napriek stresu som si išla za svojím cieľom.

Okresné kolo nebolo online ako minulý rok, ale bolo naživo a mohli sme aj pracovať s drevom, náradím, rezať do dreva a zažiť tú atmosféru v obrovskej profesionálnej dielni. Úlohou bolo zhotoviť drevenú hračku, ktorá mala byť

nielen presne a pekne zhotovená, ale mala byť aj funkčná. Najskôr sme si mysleli, že to bude pohodička, no v dielni bolo obmedzené množstvo nástrojov a tie sme si museli požičiavať. Čakanie na nástroje nás trochu znervóznilo, báli sme sa, že nestihneme časový limit. Našťastie, všetko sme stihli a potom sme už len s napätím čakali na výsledky. Tento rok sa do súťaže zapojilo veľmi veľa škôl a konkurencia bola silná. No napriek tomu sme vyhrali druhé miesto. Paráda!!!

Pripravila: Chiara Sophia Daitová, 9. B

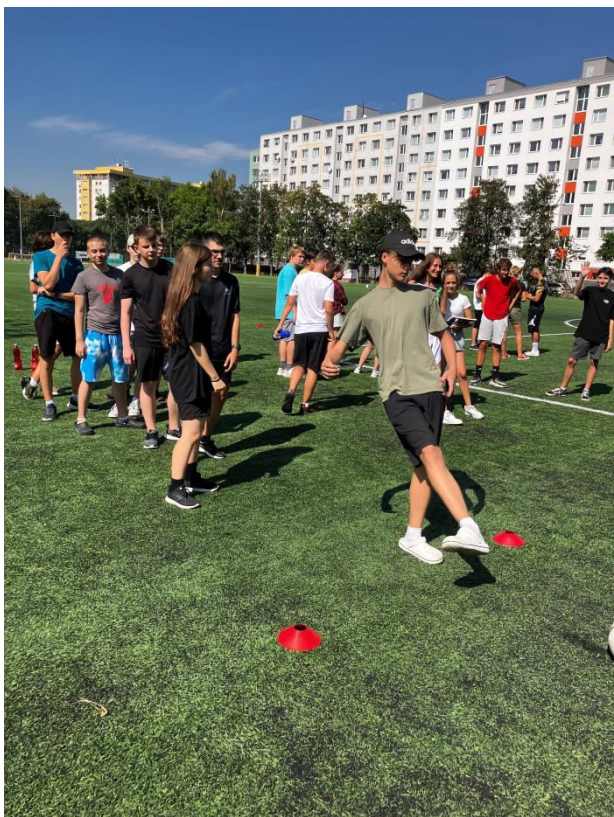
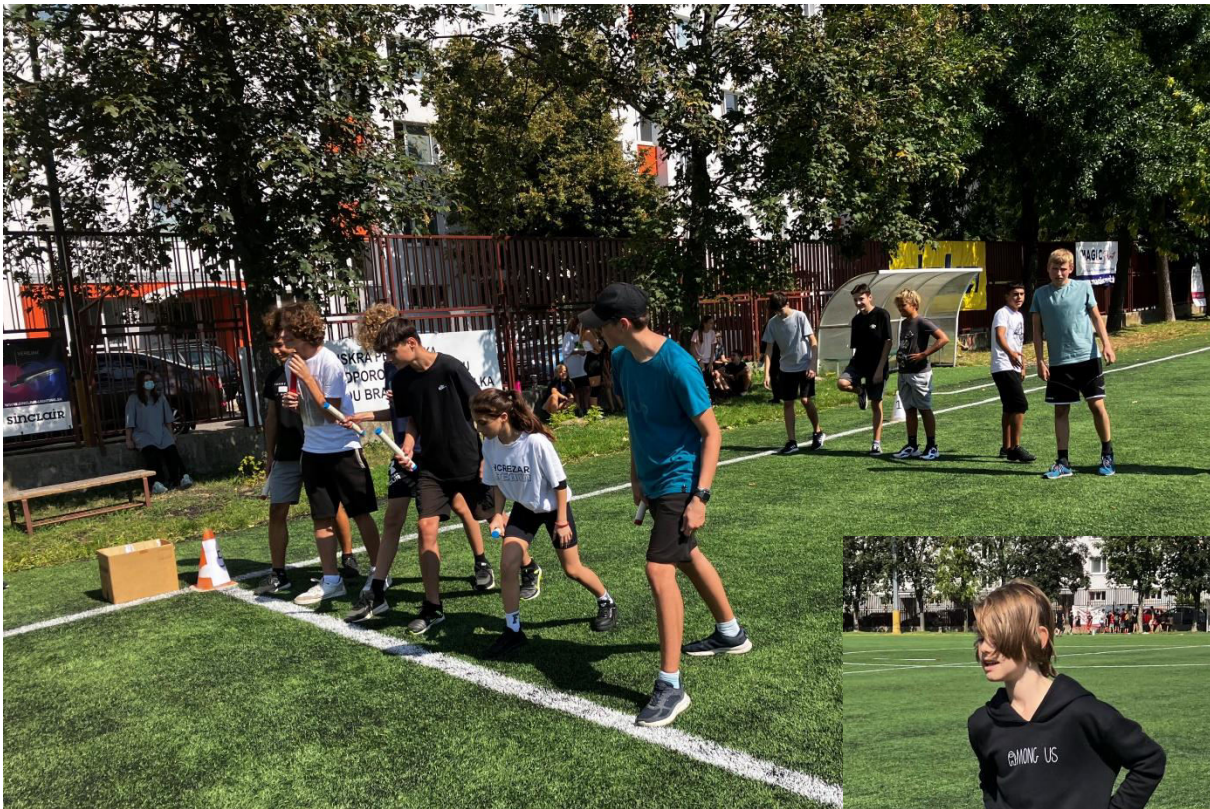

ŠPORTOVÝ DEŇ

V septembri si pre nás naši telocvikári opäť pripravili športový deň. A to sa nám páči. Šport a zábava. Škoda, že takýchto dní nie je viac! A ktoré triedy boli v ročníkoch najlepšie? A, B alebo C?

Víťzmi sa stali 5. A, 6. B, 7. A zhodne so 7. C, 8. C a 9. A. Blahoželáme!

DOBROVOĽNÍCTVO - ČISTENIE OKOLIA ŠKOLY

Naša planéta a my ako ľudstvo sme dospeli do štádia, kedy sa životné prostredie a najmä jeho stav týka každého jedného z nás. Nemôžeme pred touto situáciou zatvárať oči a každý jeden z nás musí priložiť ruku k dielu a pokúsiť sa zvrátiť tento stav. Nie je to o veľkých gestách a akciách. Veľakrát stačia aj úplné maličkosti. Stačí začať zmysluplne

triediť odpad. Nebyť ľahostajný k svojmu okoliu a napríklad v rámci prechádzky pozbierať smeti. Šetriť elektrickou energiou.

Preto, keď sa mi naskytla možnosť zúčastniť sa zberu odpadkov v rámci školského areálu a v blízkom parku, nezaváhala som ani na minútu. Ja a ďalší dobrovoľníci sme zobrali vrecia, nasadili si rukavice a pustili sme sa do práce. Našli sme veľa zaujímavých vecí, ktoré ma osobne trochu šokovali a ani by som si nepomyslela, že by sme takéto niečo našli. Od detskej bundy až po také „maličkosti“ ako sú cigaretové ohorky, sme našli napríklad niekoľko fľašiek od alkoholu, veľa črepín od skla, plastové fľaše a mnoho ďalších odpadkov, ktoré do prírody nepatria. Po asi 1 hodine sme nazbierali 2 veľké vrecia a niekoľko malých vriec plných odpadkov. Týmto vás prosím, ak máte voľný čas a neviete čo s ním, skúste zobrať svojich rodičov alebo kamarátov a choďte sa prejsť do okolia vášho domu a skúste pozbierať aspoň časť tých odpadov, ktoré máte v okolí svojho domu. Som si istá, že hneď budete mať lepší pocit z toho, že ste takýmto malým gestom mohli pomôcť nasej planéte.

Pripravila: Natália Ivaničová, 9. C

ZÁLOŽKA DO KNIHY SPÁJA

Naša škola sa po roku opäť zapojila do projektu Záložka do školy spája. Na hodinách literatúry a výtvarnej výchovy sme v priebehu septembra a októbra čítali, tvorili a vyrábali záložky do kníh pre deti zo ZŠ v Plavých Vozokanoch.

Na ceste za umením v Galérii Nedbalka

Počas jesenného zamračeného daždivého dňa členovia žiackeho parlamentu navštívili galériu Nedbalka, ktorá vystavuje diela slovenského moderného umenia 20. a konca 19. storočia. Z Petržalky sme išli MHD, vystúpili sme do dažďa a zabočili sme do nenápadného kúta v centre Bratislavy. Privítala nás milá pani, ktorá nám zaujímavo predstavila všetky obrazy a umenie. Na prízemí boli vystavené hlavne rozprávkové ilustrácie. Cítila som sa ako v rozprávke. Presunuli sme sa na

najvyššie poschodie, kde sme videli krásne obrazy z prelomu 19. a 20. storočia. Najviac ma zaujali obrazy od Ladislava Mednyánskeho, ktorého fascinovala veľkoleposť prírodných živlov. Na 3. poschodí sme spoznali ďalšie diela slovenského výtvarného umenia. Boli tam znázornené krásy Slovenska, ale aj

prijatie neustálych zmien, rozpad štátov, revolúcie a hospodárska kríza. Na 2. poschodí sme videli neobvyklé obrazy a sochy. Toto poschodie ma najviac zaujalo, lebo obrazy boli veľmi kreatívne a pri jednom som

rozmýšľala, čo to vlastne je. Na tomto poschodí boli taktiež diela od skupiny Mikuláša Galandu. Tie boli podľa mňa najzaujímavejšie. Dozvedeli sme sa aj veľa faktov a zaujímavostí o histórii budovy, v ktorej sa galéria nachádza.

Napríklad, že tam kedysi bola banka. Ako banku by som si to nevedela predstaviť. Spoznali sme aj veľa autorov, ktorí vytvorili diela vystavené v galérii. Napríklad Dominika Skuteckého, Ľudovíta Fullu, Františka Reichentála a mnoho ďalších. Určite by som túto galériu odporučila všetkým navštíviť. Ja som si prehliadku v nej užila.

Pripravila: Olívia Krumplíková, 6. A

Foto: archív redakcie

Keď sme na slovenčine v 6. A vymýšľali vety so zloženými slovami...

Dimenzia 700

Lukáš Filo

Existuje asi nekonečno dimenzií. Dimenzia 700 je ale úplne iná ako ostatné. Každodenný život ľudí je neobyčajný. Na východe ľudia lietajú v časoletoch a na západe žijú v prírode, jazdia na vlkoch, drakoch, lávových koňoch a krosloch. Krosol je niečo ako lietajúci krokodílokôň. Jedného dňa zlý krutovládca zaútočil na západ a všetko zničil. Ľudia, ktorí prežili, utiekli na východ. Tam im obyvatelia pomohli a poskytli im strechu nad hlavou. Potom im poskytli aj ľadoborce, aby sa dostali za krutovládcom a získali späť svoje územie. Nakoniec zvrhli krutovládca a začali znovu budovať svoje rozpadnuté domy. Hrôzostrašná vláda sa skončila. Úžasné tvory zase začali lietať a premávať sa na lúkach. Tu sa jeden príbeh končí, ale ďalší začína...

Let do vesmíru **Katka Bobáková**

V jednu letnú noc som sa rozhodla navštíviť svojich dlhoročných kamarátov na planéte Mars. Okolo obeda som si začala pripravovať vzducholod' na večerné dobrodružstvo. Mamina mi pomohla s balením na túto akciu. Spýtala sa, či by nemohla ísť so mnou za priateľmi. Ja som pravdovravne odpovedala, že áno. Pobalili sme si zvyšné veci. Bohužiaľ, bol už večer a nestihli sme sa rozlúčiť s rodinou. Nasadli sme do vzducholode, lebo raketoplán sme požičali známym. Naštartovali sme a vzlietli ponad vodopády. Leteli sme ako rýchly šíp. Z výšky sme videli zemeguľu, ktorá bola modrozelená. Popri nás preletela kosoštvorcová vesmírna loď. Z nej nám zakývali naši kamaráti. Naše lode sa spojili pomocou elektromagnetu a víťazoslávne sme spolu doleteli na Mars. Urobili sme si celodenný výlet na mikropočítačovú horu, z ktorej delostrelci robili krásny ohňostroj. Nádherne sme si to užili, no rádioprijímač už ohlásil odchod. Rozlúčili sme sa s našimi dlhoročnými kamarátmi a odleteli sme späť domov.

Môj sci-fi príbeh **Natália Kotvasová**

V jednu noc som sa zobudila o 3 ráno, lebo som bola smädná. Ale keď som sa postavila z postele, nevedela som spoznať, kde som. Išla som zasvietiť svetlo, ale nešlo. Pomyslela som si: „Asi vypadla elektrina.“ Keď som išla do kuchyne, pozrela som sa von oknom a zbadala som vesmír. „Čo? To určite ešte snívam!“ Pošúchala som si oči a pozrela som ešte raz cez okno: „Tak možno nesnímam.“ Prišiel ku mne brat a spýtal sa: „Ahoj, ty si rušňovodič?“ Ja som naňho zatiaľ pozerala ako puk a zrazu mi doplo: „Jáj, však on je asi námesačný.“ Štúchla som ho do ruky a skríkla som: „Vstávaj! Myslím, že sme vo vesmíre.“ Otvoril oči a rozospato sa ma opýtal: „Aký farbotlač?“ Pozrela som na neho a pomyslela si: „Čo? Ten mele blbosti!“ Ešte raz som ho teda štúchla a skríkla som: „Haló! Vstávaj! Myslím že sme vo vesmíre!“ „Počkať, my sme vo vesmíre!?“ spýtal sa ma. „Ten je fakt tupý,“ pomyslela som si. „Áno, sme vo vesmíre,“ odpovedala som. Išli sme potom radšej spať a dúfali sme, že to bol iba sen. Keď som zaspala, snívalo sa mi o tom, ako sme boli s bratom na polostrove, kde sme stretli drevorubača, ktorý rúbal prales a išli sme na mototuristiku, kde sme stretli mimozemšťanov vo vzducholodi. Chcela som sa ich niečo spýtať, ale zazvonil budík. A čakala ma škola.

Naša tvorba - aliterácia

Neviete, čo slovo aliterácia znamená? My sme sa s ním už zoznámili. Ide v nej o opakovanie rovnakej spoluhlásky na začiatku za sebou nasledujúcich slov. Prečítajte si, ako sa s touto úlohou pohral Riško a potom skúste vymyslieť aspoň jednu vetu na ľubovoľné písmeno☺

Pyšná princezná Richard Bugár, 6. A

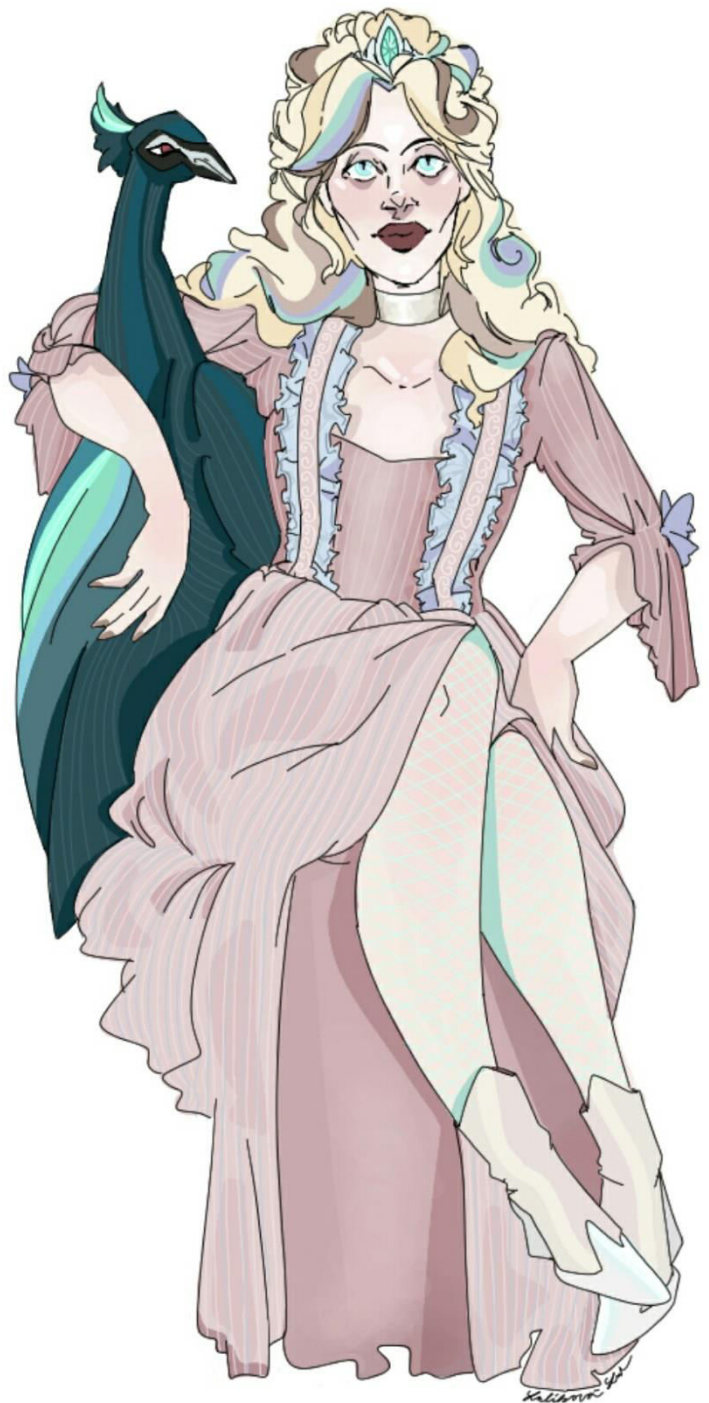
Program počasie predpovedal pred polnocou plané počasie. Poobede pyšná plavá princezná Paulínka plynulo pomaly plávala plťou plytkým potokom. Potom prepadla pod plť. Padla pod prázdnu priehradu pri Podvodnom plavcovi. Pod Poľskom. Pod planétou P.

Podvod – princezná pichla pekného princa pri prekrásnych pávoch. Potom pišťala: „Posol, pomoc! Podvádzajú!“

Porezal prst pani panovníčke Petre po polnočnom pokoji pri preskúšavaní princezniného plášťa, pred popravou Priscily Peknej.

Potopila princeznú paľbou ponad Portugalsko. Potrebovala prsteň princeznej. Panovníčka postrelila posla pošty.

Pekne príbeh postúpil, potrebujem pauzu, pokračujem po prechádzke, prosím, počkajte.

Uvažujeme

Bez peňazí to nie je ľahké **Sofia Rosová, 9. C**

Peniaze. Čo vôbec sú peniaze? Pre niekoho všetko a pre niekoho len kus papiera. Môžu nás priviesť na cestu jednoduchého života? Na cestu šťastného života?

Ak by nám niekto v tejto dobe len tak ponúkol peniaze, určite by sme neodmietli. Kto by to ale robil? Nehovorí sa len tak pre nič za nič, že peniaze nerastú na strome. K získaniu peňazí musíte mať dobrú prácu a čím šikovnejší ste, tým lepšie. Niektorí stretne na ceste životom aj šťastie, ktoré mu môže priniesť peniaze a mnoho iného. A predsa len, život s peniazmi je určite jednoduchší, než ten bez nich. Čo ale tí ostatní, ktorých šťastie nestretlo? Tí, ktorí nemali šťastie už od začiatku? Je rozdiel narodiť sa do bohatej rodiny a do tej chudobnej. Znamená to iný štart do života, iný pohľad na svet, na hodnotu peňazí. Tu hrá svoju rolu šťastie.

Aké by to bolo, keby sme sa narodili do iných podmienok? Do chudobnejších alebo do bohatších rodín?

Vzťahy medzi ľuďmi

Dajana Vozar, 9.C

Sú vzťahy pre nás, ľudí, dôležité?

Nemyslím tým vzťah k práci, škole. Myslím tým vzťahy k iným ľuďom. Človeka ku človeku. Keď človek vychádza s inými ľuďmi dobre, sám má z toho radosť, lebo vie, že sa môže na nich kedykoľvek obrátiť. Naopak, keď máte k niekomu zlý vzťah, ťažko možno od tejto osoby niečo očakávať. Myslím, že by sme mali vytvárať dobré vzťahy najmä s našimi najbližšími. Ale aj so spolužiakmi, spolužiačkami, kolegami či kolegyňami. Sú to predsa ľudia, s ktorými trávime

väčšinu svojho času. Predstavte si, aký by svet bol, keby neexistovali dobré vzťahy medzi ľuďmi. Všade by vládli hádky, vojny, bieda. Takýto svet by určite dlho nevydržal. Každý by sa pozeral len na seba, či mu je v živote dobre. Ani by mu nenapadlo obzrieť sa, či to dobro nepotrebuje aj niekto iný.

Takže, sú dobré vzťahy medzi ľuďmi dôležité?

Bez peňazí to nie je ľahké

Sandra Čečová, 9. B

V dnešnej dobe sú peniaze pre ľudí cenné, niekedy cennejšie ako čokoľvek iné. Ale pravdupovediac bez peňazí by sa človek nezaobišiel a skončil by veľmi zle.

Peniaze sú potrebné vždy. Či už sme hladní, smädní alebo chceme stráviť noc v teple domova. Každý si zaslúži mať domov. Niektorým sa nepošťastí a skončia na ulici hladní, smädní a v zime. Títo ľudia sú najviac ohrození v zime, keď je všade chladno a nemajú žiaden prístrešok. V takomto počasí je ťažké prežiť na ulici, a preto väčšina bojuje o svoj život alebo zdravie. Preto existujú útulky pre ľudí bez domova. Kde sa snažia o nich postarať. Ale aj to niečo stojí, a preto týchto útulkov je čoraz menej a menej. Takýmto útulkom je potrebné v dnešnej dobe pomôcť. Hoci aj malý finančný príspevok alebo staré nenosené oblečenie by im pomohlo. Preto si myslím, že do takýchto činností by sa mali ľudia zapájať. Či už dobrovoľníctvom alebo zaslaním nejakého daru. Naše peňaženky by sa z toho moc nepotešili, ale my by sme mali dobrý pocit z vykonania dobrého skutku. Finančne nie sú na tom zle len útulky, ale aj celý štát. Napríklad zdravotníctvo a školstvo sú na tom mimoriadne zle. Pričom ja si myslím, že by sa do toho malo investovať najviac. Veď vzdelanie je základná vec v živote a bez neho by sme sa správali ako domorodci. S takýmto prístupom o chvíľu nebude mať kto učiť či sa starať o ľudí. Niektorí si zas nevedia dať rady, čo s peniazmi. Ale takých ľudí nie je veľa. Ja si osobne neviem predstaviť život milionára. Nebavilo by ma to, lebo by som vedela, že môžem mať všetko, čo mi príde na um. A neuvedomovala by som si hodnoty vecí.

Teraz si aspoň vážim veci a zbytočne nemíňam, keď nemusím. Keď nájdem aj nejaké to euro na zemi, tak sa poteším aj z toho, lebo viem, že si za to môžem kúpiť nejakú drobnosť alebo jedlo. Aj keď viem, že sa nepatrí brať peniaze zo zeme, ale tak každému sa vždy zídu nejaké tie peniaze navyše, nie?

Sladko - hravo – zdravo

Techniku máme už tradične spojenú s prípravou jednoduchého jedla. Tentokrát sme si pripravili mliečnu ryžu a tú si môžete i vy pripraviť doma za pár minút ako ľahké raňajky či chutný olovrant.

Čo potrebujeme?

Mlieko, ryžu, agávový sirup (med), škoricu a ovocie.

Ako na to?

Hrnček ryže uvaríme v litri mlieka do mäkka, ochutíme agávovým sirupom, škoricou a ozdobíme ovocím podľa chuti.

Pripravila, spracovala a zjedla 9. B

Koniec dobrý, všetko dobré

Naša škola sa i po roku s radosťou zapojila do projektu „Koľko lásky sa zmestí do krabice od topánok“. Ako vidíte z priloženej fotografie, lásky je v našej škole dosť. Veríme, že v novom roku, do ktorého sme práve vykročili, budete mať všetci lásky nadostač 😊

Vaša redakcia

Foto: archív školy

